

[Socialministeren]

fentlig dobbeltforsørgelse uden at have større private udgifter.

Regeringen er imidlertid indstillet på, at der på længere sigt bør foretages en vurdering af den nuværende struktur af de institutioner under sygehusvæsenet, som har en plejehjemslignende karakter, og at det undersøges, hvorvidt disse funktionelt eller organisatorisk kan overføres fra sygehussektoren til socialsektoren. Da ophold på disse institutioner i en vis udstrækning fungerer som ophold på plejehjem under bistandsloven, bør det derfor samtidig overvejes, om det vil være muligt med samme inddragelsesregler for disse institutioner som for egentlige plejehjem.

Ikrafttræden er foreslået til den 1. juli 1984; dog foreslås det, at overgangsreglen, der sikrer visse modtagere af laveste invalidepension mod pensionsforringelse, får virkning fra 1. januar 1984.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om socialforskningsinstituttet. (Ændring af ledelsesstrukturen).

(Lovforslag nr. L 20).

Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag, som jeg fremsatte for folketinget den 30. november 1983. Forslaget er uændret, bortset fra at ikrafttrædelsesdatoen er ændret fra 1. marts 1984 til 1. april 1984.

Lovforslaget går ud på at ændre socialforskningsinstituttets ledelsesstruktur, der i dag er præget af uklare kompetenceforhold og som følge heraf af ledelsesmæssige svagheder. Formålet med ændringerne er at opnå en afklaring og styrkelse af ledelsesforholdene med henblik på at skabe større handlekraft og uafhængighed i instituttet. Der er behov for, at forskningen på instituttet i højere grad omhandler nutidens og den nære fremtids problemer end hidtil, og der er særdeles meget brug for, at en væsentlig del af forskningsprogrammerne gennemføres og meddeles inden for kortere tidsfrister.

Den administrative og faglige ledelse af instituttet er i dag delt. Den administrative ledelse (budget, personale, arbejdstilrettelæggelse) varetages af direktøren alene, og socialforskningsrådet har intet med administrationen at gøre. Den faglige ledelse forestås af socialforskningsrådet for så vidt angår den endelige godkendelse af arbejdsplaner for egentlige forskningsopgaver, men for så vidt angår øvrige opgaver af direktøren.

En sådan opsplitning af det ledelsesmæssige ansvar for instituttet giver ledelsesmæssig uklarhed. Denne uklarhed forstærkes af, at rådets 17 medlemmer repræsenterer så mange og forskelligartede interesser, at det er særdeles vanskeligt at prioritere arbejdet.

En afklaring og styrkelse af ledelsesforholdene på instituttet forudsætter en samling af den administrative og faglige ledelse i ét organ, der er meget snævert sammensat. I lovforslaget foreslås derfor oprettet en snævert sammensat bestyrelse med en sådan kompetence.

Bestyrelsen består af 1 formand med forskningserfaring udpeget af socialministeren og 4 medlemmer, heraf 1 forsker, 2 statslige repræsentanter og 1 kommunal repræsentant.

Endvidere foreslås instituttets forskningsvirksomhed opdelt i afdelinger med tilknyttede rådgivende forskningsudvalg, hvor interessenterne omkring instituttet er repræsenteret.

Lovforslaget medfører ikke statslige merudgifter.

Jeg vil gerne understrege, at lovforslaget ikke angår den nærmere arbejdstilrettelæggelse på instituttet og finansieringsforholdene. Lovforslaget sigter kun på en ændring af ledelsesstrukturen. Når de nye ledelsesforhold er etableret, må det være instituttets egen opgave at gennemføre de øvrige fornødne ændringer på instituttet, bl.a. med inspirationsgrundlag i en konsulentrapport afgivet i juni 1983.

Udkastet til lovforslaget har været sendt til høring hos Planlægningsrådet for Forskningen, de berørte statslige forskningsråd, de berørte ministerier og styrelser, de kommunale myndigheder og organisationer og arbejdsmarkedets parter. Det gennemgående træk i høringssvarene er, at der er tilslutning til lovforslagets principper om oprettelse af en snævert sammensat bestyrelse samt opdeling

[Socialministeren]

af forskningsvirksomheden i afdelinger med tilknyttede rådgivende forskningsudvalg. Dog er der varierende opfattelser vedrørende disse punkter i lovforslaget, især vedrørende bestyrelsens sammensætning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehushvæsenet. (Indtægtsinddragelse, udbetaling af beløb til personlige fornødenheder m.v.).

(Lovforslag nr. L 22).

Der er tale om en ændret genfremsættelse af det i forrige folketingssamling fremsatte lovforslag, bortset fra at den foreslåede ikrafttræden er udskudt med 3 måneder.

Med forslaget foreslås gennemført ensartede regler om indtægtsinddragelse og udbetaling af beløb til personlige fornødenheder (lommepege) for psykiatriske og somatiske patienter.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med socialministerens forslag til lov om social pension, der bl.a. indeholder lempeligere regler om pensionsinddragelse for psykiatriske patienter under sygehushold. Efter de gældende regler inddrages en pension alene på grund af indlæggelsens varighed uanset patientens muligheder for at blive udskrevet. Dette er foreslået ændret således, at pensionen kun inddrages, hvis der er tale om en plejepatient eller en patient, der i øvrigt skønnes uegnet til udskrivning til eget hjem.

Sygehuslovens regler om indtægtsinddragelse og lommepegeudbetaling er foreslået knyttet til og affattet i overensstemmelse med de foreslåede regler om pensionsinddragelse samt gældende for både psykiatriske og somatiske patienter.

Efter de gældende regler indbetaler psykiatriske patienter egne indtægter efter et halvt års indlæggelse. Dog sker der ikke indtægtsinddragelse, hvis patienten har rimelig udsigt til at blive udskrevet til eget hjem. Indtægtsinddragelsen er således allerede afhængiggjort af, at patienten kan sidestilles med en plejehjemspatient.

Efter de gældende regler om lommepegeudbetaling får indlagte psykiatriske patienter

lommepege efter behov og helbredstilstand. Kun patienter, hvis pension er inddraget efter den 1. april 1978, har en egentlig ret til at få udbetalt samme lommepegebeløb som plejehjemsbeboere (»obligatoriske lommepege«). Efter forslaget skal der fremtidig udbetales sådanne (obligatoriske) lommepege til alle indlagte plejepatienter og patienter, der i øvrigt skønnes uegnede til mere varig udskrivning til eget hjem, når de har haft en indlæggelsestid på et halvt år.

Med de foreslåede ændringer vil der således blive skabt større overensstemmelse med de regler, der gælder for plejehjemsbeboere, bortset fra at indtægtsinddragelsen på sygehuse fortsat kun vil gælde for personer over 67 år. Når plejepatienter og kroniske patienter forbliver på sygehuse eller de hertil hørende plejehjem, bør der gælde samme betalingsmæssige vilkår som for andre plejehjemsophold. På længere sigt bør man imidlertid overveje en overførelse af sygehushvæsenets plejehjemslignende institutioner til socialsektoren for herved at få skabt en rimeligere afgrænsning af de forskellige institutionsformer.

Herudover foreslås der ved lovforslaget en ophævelse af bindingerne i sygehusloven med hensyn til nedsættelsen af et stående udvalg i amtskommunerne til varetagelse af den umiddelbare forvaltning af sygehushvæsenet. Fordelingen af opgaver mellem stående udvalg sker i de kommunale styrelsesvedtægter, og det er ikke hensigtsmæssigt med særlige bindinger i denne henseende i speciallovgivningen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hermed tillader jeg mig at genfremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Ændrede regler om udbetaling af feriegodtgørelse i særlige tilfælde m.v.).

(Lovforslag nr. L 26).

Som bekendt har regeringen iværksat et arbejde med at gøre gældende lovgivning mere overskuelig for borgere og virksomheder og samtidig forenkle unødigt komplicerede offentlige reguleringer på områder, hvor dette var muligt.

Det forslag til ændring af ferieloven, jeg fremsætter her, er i overensstemmelse med